

historische kring huizen

Secretariaat: Mw. M. Brouwer-Nijeboer, van Houtenlaan 19,
1272 KC Huizen, tel. 54994

Ledenadministratie: Mw. T. Rooth, Punter 13, 1276 CX Huizen,
tel. 64535

Contactadres Redactie Berichtenblad: Mw. W. van Noppen,
Brede Englaan 12, 1272 GS Huizen, tel. 53783

H U I Z E R K R I N G B E R I C H T E N
8e jaargang nr. 1, januari 1987

Aan de leden,

Allereerst wenst het Bestuur van de Historische Kring Huizen alle leden een voorspoedig 1987 toe. Hopelijk zullen vele activiteiten dit jaar tot een gedenkwaardig jaar maken!

Bij dit Berichtenblad ontvangt u, zoals gebruikelijk, een acceptgiro voor de contributie over het jaar 1987. Diegenen, die reeds betaald hebben en toch een formulier ontvangen, wordt verzocht dit als niet gezonden te beschouwen. Voorts verzoeken wij u vriendelijk om adreswijzigingen en dergelijke vooral wel door te willen geven aan de ledenadministratie (zie boven). Het komt helaas maar al te vaak voor dat dit vergeten wordt, met alle gevolgen van dien. Een telefoontje of brief(kaart)je bespaart ons veel tijd en moeite. Bij voorbaat dank voor uw medewerking.

Tenslotte doet het ons groot genoegen u de eerste ledenavond van het nieuwe jaar aan te kondigen:

DONDERDAG 22 JANUARI 1987 om 20.00 uur in de Groen van Prinsterermavo,
Bovenweg 3, Huizen.

De heer G.J. Berk uit Kampen vertelt dan uit zijn boek "DOOR STORM EN STILTE, memoires van een oude visser" en illustreert zijn verhaal met dia's. Zoals u misschien (nog) weet van de avond die hij 7 jaar geleden voor ons verzorgde, heeft de heer Berk grote belangstelling voor de visserij, met name die op de Zuiderzee, en kan hij zeer boeiend vertellen. De toegangsprijs voor deze avond is gratis voor leden en fl. 5,- voor niet-leden. Graag tot ziens op 22 januari!

Het Bestuur

Een krantenknipsel uit de oude doos.

De eerste 3 K.M. loop door Huizen.

EEN GROOT SUCCES VOOR DE HUIZER WANDELSPORTVEREENIGING.

De deelnemers aan den start.

Foto Den Oude.

HUIZEN. Ofschoon de weersgesteldheid aanvankelijk 's middags weinig goeds beloofde, klaarde later de lucht aardig op, zoodat de wedstrijd zelve normaal kon verlopen.

De achterzaal van hotel Bos was geheel ingericht als startbureau en keurig versierd, waar reeds te half vijf in tenue gekleed leden van de „Gooische Boys” aan een flinke tafel hadden plaats genomen voor het bijhouden der administratie (dezen middag gaven zich nog een tiental deelnemers op). De radio liet vroolijke muziek hooren. De collectie prijzen en medailles maakten een uitstekenden indruk. In zaal en veranda heerschte een gezellige drukte. Geleidelijk verschenen de deelnemers in het startbureau, meestal in eigen tenue gekleed, ontvingen hun nummer, zoodat toen 31 loopers aanwezig bleken, waarvan 15 uit Huizen en 16 van buiten. De voorzitter van de „Gooische Boys”, de heer Marinus, begroette daarna alle aanwezigen, allereerst de deelnemers aan dezen 3 K.M. wedstrijd, de eerste loop die in onze gemeente wordt gehouden en die blijkbaar reeds veel belangstelling heeft getrokken. Bij de oprichting der vereeniging aldus de heer M., hebben we ons afgevraagd, waarom ook hier in Huizen zoo goed als elders een dergelijke wedloop niet mogelijk zou zijn en nu na veel moeite en velerlei hulp (ook van financieelen aard) is het tijdstip daar!

Wethouder Vos, hoewel reeds in de zeventig, heeft zich wegens verhindering van burgemeester Egberts bereid verklaard, het startschot te lossen en toont hierin ook weer zijn medeleven met de Huizer vereenigingen (applaus). Laat er voor gezorgd worden dat de andere deelnemers nu een goe-

den indruk van Huizen krijgen. Weest sportief, houdt vol, traint U ijverig, want ook Huizen heeft goed materiaal.

Het startschot valt.

Thans werd wethouder Vos verzocht het startschot te lossen, hetgeen onder groote belangstelling voor de garage De Lange geschiedde; tusschen breede rijen publiek vond deze start plaats.

Langs de reeds gemelde route sloegen vele toeschouwers den wedloop gade; N.J.V. leden en de Gooische Boys regelden vlot de afzetting. Halverwege had no. 26 reeds een duidelijke voorsprong dien hij tot het einde behield, daarachter kwamen respectievelijk no. 5, no. 21, no. 9, no. 3, no. 28 enz. met onderlinge kleine verschillen. Van de achterhoede nam de volgauto in totaal zes uitvallers op. De motorrijders waren eveneens op hun post en gezien dat door de dorpskom voor het eerst een dergelijke loop plaats had, hebben de getroffen regelingen behoorlijk voldaan. Voor de finish tegenover hotel Bos was enorme belangstelling. No. 26 (de heer H. Lems) passeerde als eerste de eindstreep in een tijd van 9 min. 46 sec. Hem werden bloemen aangeboden, welwillend beschikbaar gesteld door den bloemist Jurriëns.

Toen alle loopers binnen waren, verzamelden men zich weder in de hotelzaal, waar allereerst voorzitter Marinus 't woord voerde, er op wijzende dat deze 3 K.M. tocht alleszins geslaagd mocht heeten. Jong en oud was op de been en typisch was de uitroep van een oude van dagen tegen een jongen looper „Hou vast, taatje”. In verband met het goede verloop, bracht hij achtereenvolgens hulde aan wethouder Vos, die op dezen leeftijd nog met de jongens meeleeft,

aan de heeren Bruyns, Roos, Mulder en Haafkens, voor hun serieuze tijdopname, aan de heeren Baas en Visser voor hunne medewerking, aan de onderneming Volharding, aan hotelhouder Bos en aan de firma Hoogvorst voor hun fraaie voorwerpen en aan een vijftal verenigingen voor de geschonken medailles. Nog werd medegedeeld dat wethouder Vos en de heer Mulder ook nog een prijs hadden beschikbaar gesteld. Met een krachtige opwekking tot steun aan de wandelsport, opdat Huizen straks ook elders zal kunnen uitkomen, besloot spr. zijn geestige speech, herhaaldelijk door applaus onderbroken.

Wethouder Vos

even het woord nemende, zegt hedenmiddag om half vier te zijn opgebeld, om den burgemeester te vervangen. Hoewel hij staat voor afscheid uit zijn officieele functies had hij gaarne aan het verzoek voldaan om het startschot te lossen en de prijzen uit te deelen. Verenigingsleven, dat hij op allerlei gebied zag opbloeien, werd door hem steeds gaarne gesteund. Op zijn verzoek bestelde de heer Roos zich echter met de prijsuitdeeling.

De heer Roos zegt het buitengewoon aangenaam te hebben gevonden, hier te mogen medewerken; hij brengt namens de jury aan den leider voor den pluim op den hoed der jury dank, maar... als tijdopnemers hebben wij het zeer gemakkelijk gehad. Verderkeurig dient de vereniging gehuldigd te

worden voor den omvangrijken arbeid door haar verricht bij het ontwerpen en uitvoeren van dezen eersten loop door Huizen.

Met een toepasselijk woord reikte de heer Roos hierop de beschikbaar gestelde voorwerpen aan de prijswinnaars uit, en wel:

No. 1 H. Lems, tijd 9 min. 46 sec., prijzen: groote wisselbeker (door de Gooische Boys aangeboden) met bijbehorende medaille, voorts een zilveren beker (van de onderneming Volharding) als eerstaankomende ingezetene van Huizen.

No. 2 F. Vos (Blaricum) tijd 10 min. 8 sec., prijs looper op voetstuk (aangeboden door hotel Bos).

No. 3 E. van Oosten (Hilversum) tijd 10 min. 19 sec., medaille.

No. 4 K. Moll, tijd 10 min. 21 sec., medaille en prijs wethouder Vos als eerstaankomende geboren Huizer.

No. 5 P. Rolvink (lid der Gooische Boys) tijd 10 min. 23 sec., medaille.

No. 6 D. v. d. Kamp (Laren) tijd 10 min. 33 sec. prijs zilveren sigarettenkoker (aangeboden door de firma Hoogvorst).

Tenslotte werd de heer H. Veenendaal verzocht op het podium te komen. Aan hem werd als oudsten deelnemer een medaille uitgereikt.

Na afloop marcheerden de Gooische Boys met vaandel voorop, onder leiding van den heer Marinus door de dorpskom.

Dit artikel stond in de *Laarder Courant* van 6-9-1935.

Resultaat Zijderups-coconbedrijf

september 1941.

45 K.G. cocons.

HUIZEN. Vrijdag en Zaterdag is hier de laatste hand gelegd aan het proefbedrijf op groote schaal tot verkrijging van cocons door middel van zijderupsteelt. De bedceiling dezer teelt, die den geheelen zomer den zuidvleugel van het oude Raadhuis in beslag heeft genomen, was door een behoorlijk ingericht bedrijf de mogelijkheid te onderzoeken, tienduizenden goede cocons te verkrijgen. Zoowel de Ned. Heidemaatschappij als de Ned. Zijdeteeeltvereniging hadden medewerking en steun toegezegd. De proef is niet geheel gelukt, doordat voor het oorspronkelijk aangenomen aantal zijderupsen... geen voedsel genoeg aanwezig was. Het zou mogelijk geweest zijn een paar honderd duizend rupsen in de teeltramen te fokken, als de tweede moerbeituin — de grootste en aangelegd op het beste terrein, n.l. bezuiden het Tramstation — nog intact was gebleven. Gelijk bekend moest deze door den raadhuisbouw opgeruimd worden.

Door de droogte en verdere ongunstige weersomstandigheden kwam de bladstand aan de struiken in de kweek-Blaricumstraat veel te laat en dan nog onvolledig tot ontwikkeling. Pas in Juni kon geplukt worden in plaats van met Mei. Voor de voortgenomen teelt zou minstens 50 K.G. bladgroen dagelijks en voor een flinke periode beschikbaar moeten zijn, terwijl de moerbeikweek hier slechts 45 K.G. kon leveren als

maximum en dan nog niet gedurende den vereischten tijd. Van zeer verschillende zijden is nog getracht, bladvoeding te verkrijgen, doch dit mocht niet gelukken. Ook de moerbeikweek op „Zonnestraat” te Hilversum liet de exploitanten hier in den steek, doordat de struiken daar goeddeels verdroogd bleken.

Door een en ander kon medio Augustus geen nieuwe serie rupsen in de teelt worden opgenomen. De periode daarna is gebruikt voor het doen drogen, ontvlokken (dat stuk voor stuk als handwerk moet geschieden) en sorteerden der cocons. De proef is uitstekend geslaagd, wat gezondheid der rupsen betreft en de kwaliteit der cocons; ziekte kwam nagenoeg niet voor.

Er was voor dit proefbedrijf groote belangstelling, niet alleen van den kant der Ned. Heidemaatschappij, maar ook o.a. van de zijde van 't Rijksvezel-Instituut te Delft. Ook officiële instanties lieten zich niet onbetuigd. Leden van de Gooische Zijdeteeeltvereniging hebben geregeld hulp verleend en het administratieve gedeelte is goeddeels verzorgd door mej. G. van Ede te Naarden, secretaresse der Nederl. en Gooische Zijdeteeeltvereniging.

De productie heeft ruim 45 K.G. cocons, overwegend witte, bedragen; elk kilo gewicht bevat pl.m. 1200 cocons, zoodat minstens 54.000 rupsen door de handen zijn gegaan. 1 K.G. brengt thans pl.m. f 6.— op; elke goede cocon levert 2400 meter zijdedraad.

DE BEELDENSTORM EN HUIZEN

M. Heijder, oktober 1986

Zes musea en het gemeente-archief van Amsterdam organiseerden dit najaar tentoonstellingen over de beeldenstorm in 1566 en van hetgeen zich daarvoor en daarna afspeelde. De zestiende eeuw was het begin van een fascinerend tijdperk waarin, tussen de stagnerende late middeleeuwen en de achteruitgang in de achttiende eeuw, veel veranderde zoals de bekende Franse historicus Braudel heeft opgemerkt. De bevolking verveelvoudigde zich, de prijzen stegen en het economisch centrum verschoof naar de kusten van de Atlantische Oceaan en de Noordzee. Het was de eeuw van de ontdekkingsreizen naar onbekende streken en niet in mindere mate in het gebied van de geest, hetgeen ook weer zijn weerslag vond in de kunst zoals het Rijksmuseum in Amsterdam met topstukken liet zien.

De beeldenstorm was geen op zichzelf staande gebeurtenis. Al omstreeks 1500 hadden hervormers kritiek op de Rooms-Katholieke kerk en haar rijkdommen, waarvan het Rijksmuseum onder andere kostbare liturgische gewaden toonde. Toch vorderden de hervormingen maar traag, enerzijds door de praktische onmogelijkheid voor de gewone man om te reizen en anderzijds omdat de massa niet kon lezen wat van de drukpersen kwam. Zonder die allerbelangrijkste uitvinding van de boekdrukkunst (in het midden van de vijftiende eeuw) zou de gehele reformatie maar een relletje zijn geweest in plaats van een doorbraak op geestelijk gebied. In 1517 dorst Luther, die geweldenaar, het gezag van keizer en paus te trotseren, met in zijn voetsporen Zwingli en Calvijn.

In Amsterdam was een eerste optreden tegen het kerkelijk gezag het Vrouwenoproer van 1531 waarbij driehonderd vrouwen de fundamente van het naast de kapel van de Heilige Stede in de Kalverstraat in aanbouw zijnde Stadswolhuis dichtgooiden, omdat zij van mening waren dat dat gebouw op gewijde grond van hun kapel werd neergezet. De aanvoersters, vier "overwijven", werden voor vier jaren uit de stad verbannen of konden hun straf met de hoge boet van fl. 50,— afkopen. Een tweede opstand tegen het gezag veroorzaakten dwepers als de wederdopers (voorlopers van de doopsgezinden), die in 1535 naakt over de straten liepen en onder andere het stadsbestuur van Amsterdam wilden afzetten. De tijd daarvoor was echter nog niet rijp en vele wederdopers hebben hun daden met de dood moeten bekopen.

Een derde uiting van onvrede tegen het tot dan gepredikte geloof, de rijkdom van de kerk en de sociale omstandigheden was de beeldenstorm in 1566. Begonnen in Vlaanderen, bereikte de vernielzucht Middelburg, Leiden, Breda, Den Bosch, Den Haag en Amsterdam. Binnen de stadsmuren van Amsterdam was voor de snel groeiende bevolking (10.000 in 1500 en 50.000 in 1600!) geen plekje over om te kunnen bouwen, terwijl door de slechte oogsten in 1548 nog tienduizend mensen van honger omkwamen. In 1566 was de nood weer zo groot, dat het stadsbestuur van Amsterdam een verbod tot uitvoer van graan afkondigde. In deze "benauwde veste", om met Vondel te spreken, waren echter niet minder dan zestien vrouwenkloosters, vijf mannenkloosters en één begijnhof, waarin de kloosterlingen royaal konden leven en ruim voorzien waren van spijs en drank. Dit en hetgeen elders gebeurde werd voor het gepeupel aanleiding om beelden en schilderijen in kloosters en kerken te gaan vernielen met als inzet het bijbels gebod: "Ge zult u geen gesneden beelden maken...". Deze vernielzucht duurde echter maar kort, hoofdzakelijk in de maand augustus 1566, en ebde even snel weer weg als ze was opgekomen, maar bij het bezien van de resten van vernielde kunst kunnen wij dit allemaal diep betreuren.

We schrijven eerst 1578, eenenzestig jaar na Luther, wanneer in Amsterdam op zeer vreedzame wijze (een 'fluwelen revolutie') het katholieke stadsbestuur werd afgezet en vervangen door een protestants bestuur van de stad, waarin kort daarna katholieken, doopsgezinden, lutheranen, joden, remonstranten en gereformeerden konden samenleven. Met deze alteratie, waarbij Amsterdam de zijde van de opstandelingen tegen het Spaanse gezag koos, nam het statische een einde, brak een dynamische periode aan die de grondslag vormde voor de erop volgende Gouden Eeuw.

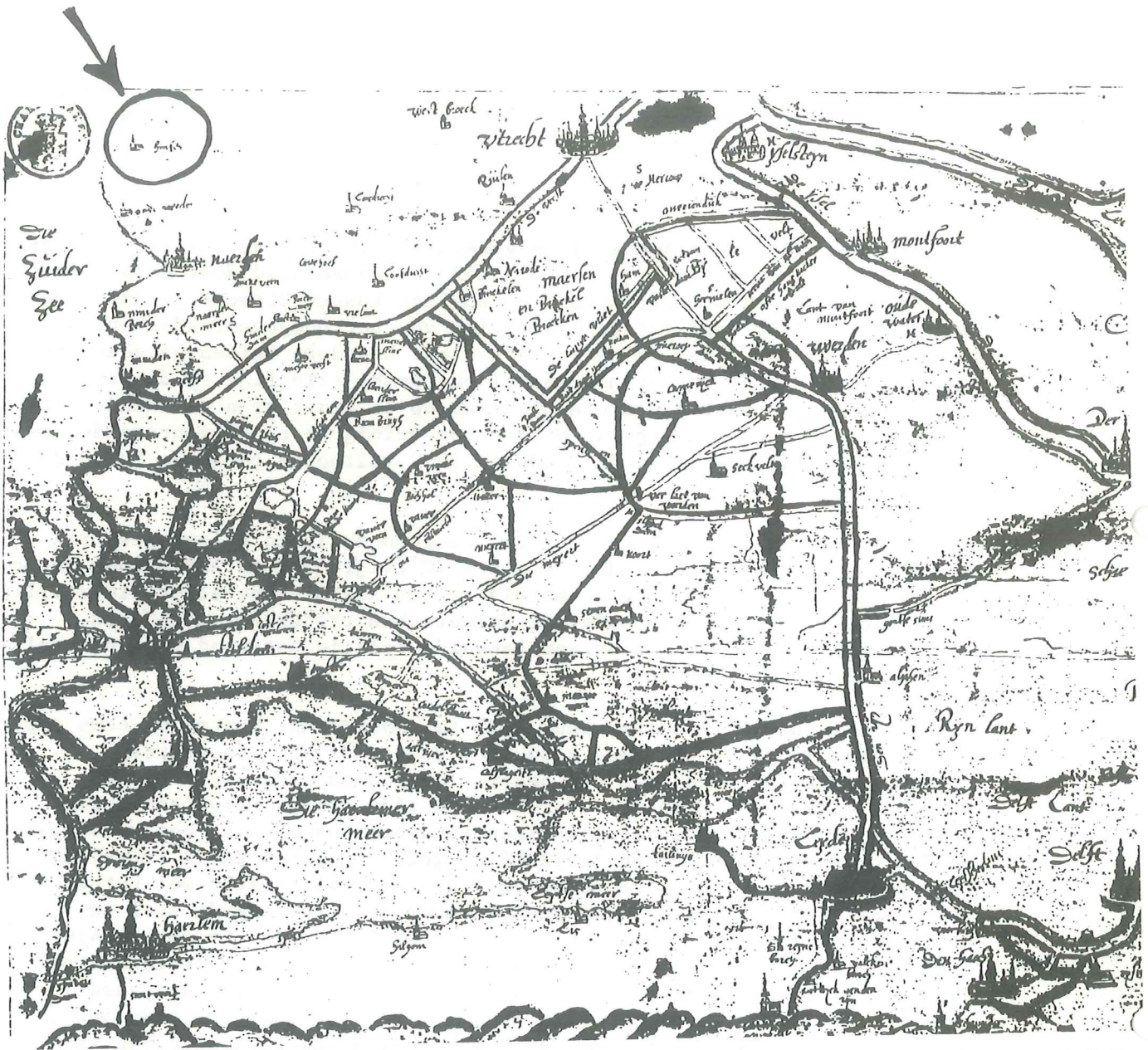
Huizen

Op de expositie in het Amsterdamse gemeente-archief trof ons een originele kaart van Amstelland en Rijnland uit 1525, samengesteld door Corn. Croock in verband met een waterstaatkundig conflict tussen Utrecht en Amsterdam, dat de aanleiding werd tot de instelling van het Hoogheemraadschap van Amstelland in dat jaar. Op deze kaart staat het dorp Huizen getekend met een kerkje, terwijl Bussum nog geheel ontbreekt (zie pijl op de kaart op p. 6). De wijze waarop grotere plaatsen op de kaart zijn getekend geeft zekerheid dat de bebouwing van Huizen nog weinig of niets voorstelde, maar de Oude Kerk was er al met de reeds in 1409 voltooide toren en is op de kaart ingetekend.

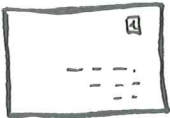
Problemen als in Amsterdam zullen bij de reformatie in Huizen geen rol hebben gespeeld en het duurde nog tot 1580 (vijf jaar na Amsterdam) dat de toenmalige pastoor "om ging". Daarbij zal de Amsterdamse alteratie stellig van invloed zijn geweest, omdat de Huizers hun produkten vanouds in Amsterdam sleten, waardoor er een bepaalde relatie ontstond en men kennis nam van elkaars problemen.

Om ons de situatie in Huizen anno 1525 te realiseren, moeten we eens nagaan wat er zoal in en om dat jaar gebeurde. Regerend vorst was Karel V, vijftientig jaar oud, die het bestuur over onze landen (dat waren Holland, Zeeland en Brabant) overliet aan zijn tante, Margaretha van Oostenrijk. Gelderland, dat een eigen landsheer had, moest nog gedwongen worden om eveneens onder het keizerlijk gezag te komen en in Friesland en Groningen heerste chaos. De godsdienst was Katholiek, alhoewel Luther al vier jaar voordien terecht had gestaan voor zijn "opruimende taal en geschriften". De grote humanist en geleerde, Desiderius Erasmus (1466-1536) leefde in die tijd. Van 1522 tot 1523 regeerde de enige Nederlandse paus die er ooit geweest is, Adrianus IV, met als beheerder van de pauselijke kunstverzamelingen de Nederlandse kanunnik Jan van Scorel (1495-1562), opvolger van de niet minder beroemde Raphael. Na de terugkeer van Van Scorel uit Italië in 1524, introduceerde hij de Italiaanse renaissance in de schilderkunst in ons land, gevolgd door zijn leerling Maarten van Heemskerck (1498-1574) en het wonderkind, een reus onder de schilders, Lucas van Leyden (1494-1533). De beeldhouwkunst is in de noordelijke Nederlanden eigenlijk nimmer tot grote bloei gekomen, zoals in de zuidelijke Nederlanden, alhoewel gemeente-archief en het Rijksmuseum te Amsterdam ons bescheiden beeldhouwwerken toonden waarop de sporen van de beeldenstorm duidelijk zijn te onderkennen.

Van wat er in de 'grote' wereld zich in de eerste decennia van de zestiende eeuw aan belangrijke ontwikkelingen afspeelde en van welke grote figuren er toen leefden en werkten, zal de eenvoudige Huizer man en vrouw wel geen weet hebben gehad. Maar bij de 'memorie der eeuw van humanisten, dwepers en rebellen', zoals professor De la Fontaine Verwey deze noemt, is het aardig te bedenken dat er in 1525 al zoveel mensen in Huizen woonden en werkten, dat een aantekening op een waterstaatkundige kaart gerechtvaardigd geacht werd. Jammer dat we niets weten van hoe die mensen hun "woelige tijden" ervoeren.

VERVOLG VAN DE BRIEF IN HET NOVEMBERNUMMER 1986:

Over een hoofd as een biet êsprûeken...

dee had ik ôk een paar weken êliejen. Wat me too is over-
 kommen, oôh Meutjen, zoô onoôzel...! Je weten dat ik nogal
 drastisch bin mot werken. Ik kan nijt teugen een zeutjen en
 alles wat vur m'n hangden komt, ruim ik oppe. Zoô was ik bezig
 in de studeerkamer van meneer, Daer stung, op een plank naest
 een hoôp boeken, een vaas. Ja, een gewoône vaas môt zangd.
 Tenminste, dat dôcht ik. Ik had dat ding al verschaiene
 keren ovvestoft en too dee marregen had ik zin om d'um in
 een lekker soppie te doôn. Dus ik naer buiten om het zangd

d'r uit te gooien. Ik veun het wel raar dat het zoô steuf! Mar veder had ik nerreges arg in. In de keuken hem ik de vaas ovvewussen en daer knapte die mooi van op. Hij glum as een spiegel! En zoô dat ik d'r nae stae te kijken, komt meneer mot een alderasie in de keuken. Begint ie me daer te schreëuwen waar of de vaas êbleven was. Nou, jê begriipen dat ik heêlemol van m'n apperdepo of was, want het is altijd een bolle man. Ik bin dat geschreëuw heêl nijt êwend. Mar ik zag wel dat de boôt an was en daerom teufden ik wel too ik zai: " Kalm mar an, de vaas is hier, ik het'um nèt effen goôd schoônêmaakt. " Wat denk ie Meut, wat er too beurden? Hij leup mot gang op m'n of en gristen de vaas uit m'n hangden uit. En too loerden diê mot z'n eêne oôg heêlemol tot op de boôjem. En zoô dat ie dat dee, zag ik t'um wit om z'n neus weg-trekken. Ik docht nog bij m'n aigen: " Och heerokken, dee gaet van z'n pinnetje. " Mar neejen, dat vullmie. Hij haptien wel naer asum en too begun die weer te banderens: " Waar is de âs in de vaas gebleven? " Ik snapten d'r niks van, dus zai ik taeieraed: " Asse..., zàngd zal meneer bedoelen! " " Zàngd, " schreëuwde die too op z'n Huizers vrom, " Heb jij nooit van cremieren gehoord, Jannetje? " Ik kon enkelt nog mar mot m'n hoôfd schudden; daer had ik nog nooit van êhoord. Too reup tie weers: " Heb jij dan niet in de gaten dat mijn Grootmoeder in die vaas zat! " Hij kréét bijna too die dat zai. En too was het mijn beurt om van m'n pinnetjen te gaen. Ik docht zoô dat ik deur de grongd zou zakken, daer! Ik wurden heêlemol raar vur m'n oôgen. Want ineênen had ik het deur. Ze hemmen dat mins destijds verbrangd too ze êsturven was en d'r asse hemmen ze in dee vaas êdaen, as andenken. En dat had ik nou weggegooid... Dat ik daer nou toch nijt annedocht had. Zoô akelig! Too krijten, gien gebrek. We wazzen samen glâd overstuur. Het was mar goôd dat Freek weer deries de keuken in kwam loôpen, dee kon too maatregelen nemen. De vaas het ie gauw weer op z'n plakkien êzet in de studeerkamer en vur meneer het ie een brangdewijntje mot suiker klaerêmaakt. Daer knapte de man harde van op. Mijn gaf tie ôk nog een trisseltjen vur de schrik. Mar wat hem ik m'n aigen êschaamd, dat kan ik je nijt zeggen. Ik durfden

meneer de eerste dagen vur gien doôdslaen an te kijken.
Mar gelukkig is nou alles weer vergeten en vergeven. We
zallen mar heêl toopasselijk zeggen: zàngd erover!

Bel kijer,

ondanks dat ik er zoô luchtig bijzit, loôpt het water van m'n
lijf of. En dat komt nijt enkelt deur de hitte, het angst-
zweet breekt me nõg alle kangten uit as ik over dee vaas
begin. Ik zal voordijmie eerst mar effen m'n mongd ofwassen,
want zoô kan ik nijt an het eten beginnen. Nou Meut, je
binnen weer heêlemol op de hoôgte van alle toostangden hier
en ik hoop dat ik van jou ôk weer een briefien mag krijgen.
Wel de brief vur je aigen houwen hoor! Gien woord over
Freek en de vaas an onze maiden. Denk t'r om. Wat zouwen
ze een schik hemmen as ze dat wisten. Het eênige wat je
kannen doôn is de complementen overbrengen. Dàg Meutjen,
de vrindelijke groeten vur jou en Oome Lammert,
van je nicht Jannetje.

Berichten van andere organisaties:

Voorlopig worden in 1987 nog in Expositieruimte "Ter Schuure" (Brinklaan 146b, Bussum) gebruiksvoorwerpen en kleding van rond 1900 tentoongesteld, waaronder b.v. een collectie toneelkleding en attributen.
Geopend: donderdag en zaterdag van 10.00 tot 16.00 uur.

In het Streek/gemeente-archief te Hilversum (Oude Enghweg 23, tel. 292646) zijn diverse nieuwe polderarchieven te raadplegen. Voorts worden onder "aanwinsten" genoemd dearchieven van de Hervormde kerken te Ankeveen, Blaricum, Kortenhoef en Hilversum; de collectie van de heer E.W. de Lange uit Hilversum; de gemeentelijkearchieven van Nederhorst ten Berg.

Op 28 januari 1987 organiseert de Volksuniversiteit Naarden/Bussum (Brinklaan 177, tel. 30539) een lezing met dia's over "Schilders rondom Hamdorf" door Prof. J. van Wessem.

BESTUURSMEDEDELING AAN DE LEDEN

december 1986

Naar aanleiding van het artikel in het Nieuwsblad voor Huizen van half november j.l. over een alternatief voorstel voor een Huizer museum, hetgeen uit zou gaan van de Historische Kring Huizen en dwars zou staan op de reeds vrij ver uitgewerkte plannen van de Stichting Huizer Museum waarmee de Historische Kring goede relaties onderhoudt, is aan het Bestuur van de Stichting Huizer Museum een brief geschreven met de volgende strekking.

Het Bestuur van de Historische Kring is zeer onaangenaam getroffen door de strekking van bovenbedoeld artikel van de journalist Ed Brouwer in het Nieuwsblad voor Huizen. Volgens afspraak met hem zou een artikel verschijnen, waarin de doelstellingen van onze Kring aan de orde zouden komen teneinde informatie daarover te verschaffen aan met name de Huizer bevolking en eventueel zo nieuwe leden te werven. Deze afspraak bestond al enige maanden. Aan ons verzoek het artikel vóór verschijnen te mogen lezen werd geen gehoor gegeven. Direkt na verschijnen van het artikel is contact opgenomen met de heer Brouwer, afkeuring uitgesproken over de inhoud ervan en hem gevraagd wat hem bewogen had af te wijken van de afspraak. Zijn letterlijke antwoord was: "Ik wilde de discussie op gang brengen in het dorp."

Er is voorts in de brief aan het bestuur van de Stichting Huizer Museum nadrukkelijk op gewezen dat het alternatieve voorstel voor een Huizer museum te vestigen in de bakkerswinkel aan de Schipperstraat een bij uitstek persoonlijke actie is geweest van mw. A. Kruijning-Teeuwissen. Over het bestuurlijk overnemen en dragen van dit voorstel was, op het moment dat dit in bovengenoemd artikel onevenredig belicht naar buiten werd gebracht, in het bestuur van de Historische Kring nog niet gesproken (en ligt niet in de bedoeling).

Het Bestuur van de Historische Kring Huizen betreurt deze gang van zaken zeer, te meer daar reeds enkele maanden in nauw overleg met het bestuur van de Stichting Huizer Museum gewerkt wordt aan een samenwerkingsformule waarbinnen recht wordt gedaan aan de doelstellingen van beide organisaties. Wij verwachten e.e.a. begin 1987 in een gezamenlijke vergadering van de voltallige besturen van beide organisaties af te ronden en in een gezamenlijk communiqué voor te kunnen leggen aan onze leden. Wij zijn er van overtuigd dat samenwerking noodzakelijk is en dat slechts daardoor de plaatselijke geschiedenis de aandacht kan krijgen die hij verdient.

Het Bestuur
G.J. Knoop, voorzitter